

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M**, zastúpenej JUDr. M, proti žalovanému **1/ S** a proti žalovanému **2/ J**, správca konkurznej podstaty úpadcu S, o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. marca 2007 č. k. 4 Cbi 114/05-45, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. marca 2007 č. k. 4 Cbi 114/05-45 v časti výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 15.3.2007 č. k. 4 Cbi 114/2005-45 rozhodol tak, že určil, že pohľadávka žalobkyne vo výške 250 558,- Sk z titulu zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 5.11.2001 je nesporná. Voči žalovanému 1/ súd prvého stupňa konanie zastavil a žalovanému 2/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 2972,- Sk na účet právneho zástupcu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Proti výroku o trovách konania podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa zastáva názor, že súd prvého stupňa nemal postupovať pri určení náhrady trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že súd prvého stupňa mal zohľadniť skutočnosť, že právny zástupca žalobkyne bol ustanovený za zástupcu v zmysle

ustanovenia § 30 O.s.p. uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.9.2006, č. k. 4 Cbi 114/2005-36. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 140 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát a uviedla, že správne mal byť zaviazaný zaplatiť trovy konania spočívajúce v hotových výdavkoch a odmene za zastupovanie advokátovi štát, nie žalovaný 2/. V podanom odvolaní žalobkyňa vyjadrila nesúhlas aj s postupom prvostupňového súdu pri určení výšky odmeny advokáta podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa podľa citovaného ustanovenia určí v prípade, ak hodnotu veci alebo práva nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Podľa názoru žalobkyne bolo potrebné pri určení výšky odmeny advokáta postupovať podľa ustanovenia § 10 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky, podľa ktorého sa za tarifnú odmenu považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka. Súd prvého stupňa mal preto vychádzať pri určení odmeny advokáta z výšky pohľadávky, ktorá je cenou práva, teda zo sumy 250 558,- Sk. Žalobkyňa navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že zaviaže štát zaplatiť ustanovenému zástupcovi hotové výdavky a odmenu za zastupovanie spolu vo výške 15 642,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal odvolanie žalobkyne v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ určenia, že jej pohľadávka prihlásená do konkurzného konania vo výške 250 558,- Sk, je nesporná. Pred začatím pojednávania vzala žalobkyňa návrh voči žalovanému 1/ v celom rozsahu späť, a preto súd prvého stupňa konanie voči nemu zastavil. Žalovaný 2/ uznal nárok žalobkyne v celom rozsahu, a preto súd prvého stupňa určil, že pohľadávka žalobkyne vo výške 250 558,- Sk je nesporná. O trovách konania rozhodol podľa výsledku sporu v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni je žalovaný povinný nahradiť trovy konania vo výške 2972,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, pokiaľ ide o určenie platobného miesta pre priznanú náhradu trov konania. Súd prvého stupňa postupoval pri určení platobného miesta pre zaplatenie náhrady trov konania podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., avšak správne mal aplikovať ustanovenie § 149 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak ustanovený advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť štátu náhradu hotových výdavkov advokáta a odmenu za zastupovanie. Vzhľadom na túto skutočnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že súd prvého stupňa mal postupovať pri určení výšky odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa pri určení výšky tarifnej odmeny advokáta za poskytnuté právne služby podľa ustanovenia § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky. Predmetom sporu medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ a 2/ bolo určenie, že pohľadávka žalobkyne je nesporná. V danom prípade nie je možné postupovať pri určení výšky odmeny advokáta podľa ustanovenia § 10 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože ide o spor určovací. Predmetom tohto konania nie je zaplatenie pohľadávky v sume 250 558,- Sk, ale určenie, že táto pohľadávka je pre účely konkurzného konania nesporná. Vyhovením žalobe nie je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi pohľadávku vo výške 250 558,- Sk, a preto nemožno pri určení odmeny advokáta vychádzať z ustanovenia, podľa ktorého je tarifnou hodnotou výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka. Súd prvého stupňa správne aplikoval vzhľadom na charakter sporu ustanovenie § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby ako 1/13 výpočtového základu, pretože hodnotu veci alebo práva nie je možné vyjadriť v peniazoch.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. decembra 2007

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu